

Sygn. akt III Kow.185/16pr

POSTANOWIENIE

Dnia 16.03.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO wS.Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale wykonującego zadania Prokuratora Rejonowego w C. – Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1kkw w zw. z art.150§1 i 2kkw

oraz art.153§2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu P. S. s. K.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wS.z dnia 10.04.2014r., sygn. akt IIK 1036/13;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. Ż. kwotę 442,80 zł brutto (czteryście czterdzieści dwa złote 80/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany P. S. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, uzasadniając swoim stanem zdrowia. Ponadto wskazał na trudną sytuację zdrowotną konkubiny, która jest niepełnosprawna i wymaga stałej opieki.

Wniosek nie jest zasadny.

Sąd z uwagi na stan zdrowia, udziela przerwy w karze zgodnie z art. 153§1kkw, jeżeli zachodzi wypadek choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary pozbawienia wolności.

Jak wynika z opinii o stanie zdrowia z dnia 18.02.2016r. rozpoznano u skazanego nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa oraz zawroty głowy.

Skazany choruje na nadciśnienie tętnicze i zwyrodnienie kręgosłupa. Otrzymuje stosowne leki.

Zdaniem Sądu udzielenie skazanemu przerwy w karze celem podjęcia specjalistycznego leczenia, nie jest zasadne. Skazany ma zapewnioną bieżącą opiekę lekarską, z uwagi na występujące schorzenia. W ocenie lekarza więziennego, może nadal przebywać w zakładzie karnym, a jego pobyt w warunkach izolacji nie stanowi zagrożenia dla jego życia i nie spowoduje dla jego zdrowia poważnego niebezpieczeństwa.

Z kolei, odnosząc się do sytuacji rodzinnej skazanego to, jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego z dnia 16.02.2016r. jest ona stabilna. Skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym mieszkał z konkubiną J. M. oraz dorosłymi synami. Zajmowali lokal w S. przy ulicy (...)

o pow. 42m² składający się z 2 pokoi, kuchni i łazienki, skromnie urządzonej i wyposażonej w niezbędny sprzęt gospodarstwa domowego. Z tego dowodu wynika, że konkubina skazanego ma zapewnione niezbędne warunki mieszkaniowe.

Konkubina skazanego jest osobą niepełnosprawną. Z powodu przebytego udaru mózgu, porusza się na wózku inwalidzkim i jest sparaliżowana lewostronnie. Utrzymuje się ze świadczeń wypłacanych z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w postaci zasiłku stałego oraz zasiłku pielęgnacyjnego wynoszących łącznie 634 złotych. Nadto, każdego miesiąca ma przyznany zasiłek celowy w wysokości od 100 do 200 złotych.

W tej sytuacji, stwierdzić należy, że J. M. posiada środki na własne utrzymanie, które chociaż w skromnej wysokości, to jednak są wystarczające do zaspokajania jej niezbędnych potrzeb życiowych. Istotną w sprawie jest to że zamieszkuje ona wraz z dorosłymi synami, M. M. oraz B. M., którzy jej pomagają i się nią opiekują. Z ustaleń kuratora sądowego nie wynika również, aby konkubina wymagała pomocy skazanego w bieżących czynnościach, także związanych z prowadzeniem domu, zwłaszcza, że z Opieki Społecznej ma przyznane usługi opiekuńcze i przychodzi do niej opiekunka, która przynosi jej obiad.

Zatem, pobyt skazanego na wolności, celem świadczenia osobistej pomocy konkubinie, nie jest obecnie celowy. Nie można zapominać o tym, że w wywiadzie kuratora z dnia 28.12.2015r. (teczka osobowopoznawcza) wynika, że skazany ma problemy z poruszaniem, poruszał się o lasce bardzo powoli, ma silne zawroty głowy i wymaga opieki. To oznacza, że synowie konkubiny będą musieli się opiekować nie tylko matką ale i skazanym. Przez to skazany zamiast skutecznie pomóc utrudniłby należyte funkcjonowanie rodziny konkubiny.

Skazany w toku posiedzenia oświadczył, iż chce dokonać zamiany lokalu, aby ułatwić konkubinie funkcjonowanie. Stwierdzić należy, że skazany wniosek o zamianę mieszkania może złożyć korespondencyjnie, a w przypadku konieczności jego obecności może zwrócić się do Dyrektora o udzielenie tzw. przepustki losowej do 5 dni.

Skazany dopuszczając się przestępstwa, musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia kary, co też może w sposób negatywny wpłynąć na prawidłowe funkcjonowanie jego konkubiny, a co za tym idzie pogorszyć jej sytuację także finansową. Musiał, zatem mieć świadomość konsekwencji swojego nagannego zachowania.

Z opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 9.02.2016r. wynika, że skazany jest leczony z powodu nadciśnienia tętniczego, zwyrodnienia kręgosłupa i zawrotów głowy. Otrzymuje leki przepisane mu leki. Zdaniem lekarza sporządzającego opinię pobyt osadzonego w zakładzie karnym nie zagraża życiu.

Uczestniczący w posiedzeniu w dniu 16.03.2016r. lekarz więzienny stwierdził, że skazanemu wykonano badanie tomografii komputerowej głowy w dniu 14.03.2016r., w wyniku którego stwierdzono zaniki korowe. Zaburzenia z ruchem są przewlekłe, ale leczenie w zakładzie karnym jest takie jak na wolności.

Dodał, że skazany ma zapewnioną należyłą opiekę medyczną a pobyt w zakładzie karnym nie stanowi zagrożenia dla jego życia i nie stanowi poważnego niebezpieczeństwa dla jego zdrowia.

Wskazać trzeba, że z dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy oraz stanowiska lekarza sporządzających dokumentację medyczną wynika, że schorzenia stwierdzone u skazanego mogą być leczone w warunkach więziennej służby zdrowia. Nie można pominąć również tego, że skazany przebywa w jednostce penitencjarnej z całodobową opieką medyczną oraz ma dostęp do specjalistycznych konsultacji, m.in. kardiologicznej. Jednak, w sytuacji zagrożenia życia, bądź zdrowia może w każdej chwili zostać skierowany do szpitala w warunkach powszechnej służby zdrowia.

W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów stwierdzić należy, że skazany w toku odbywania kary ma zapewnioną należyłą opiekę także ze strony więziennej służby zdrowia. Zatem, udzielenie mu przerwy w karze z uwagi na konieczność leczenia w warunkach wolnościowej służby zdrowia nie jest zasadne.

Zgodnie z art.115§1 a kkw skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo wyboru lekarza i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej, świadczeniodawcy udzielającego ambulatoryjnych świadczeń opieki zdrowotnej, lekarza dentystry oraz szpitala. Tylko w wypadku szczególnym, gdy służba ta nie jest w stanie zapewnić właściwej opieki medycznej – świadczenia zdrowotne mogą być wykonywane w innych zakładach opieki zdrowotnej.

Rozważając możliwość udzielenia skazanemu przerwy w karze pozbawienia wolności, Sąd penitencjarny powinien ocenić, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej celem (vide: postanowienie S.A. w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Z opinii Administracja zakładu karnego wynika, że odbywa karę za czyny z art.278§1 i 5 kk. Z postanowienia z dnia 25.09.2015r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazany w okresie próby po raz kolejny popełnił podobne przestępstwo. Wskazać trzeba, że skazany może się zwrócić do miejscowej opieki społecznej o udzielenie pomocy finansowej w postaci dopłaty do energii elektrycznej. To oznacza, że nie musi dokonywać nielegalnego podłączenia do sieci energetycznej.

Mając, zatem na uwadze powyższe okoliczności należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka z art.150§1 i 2kkw, dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary oraz określona w art.153§2kkw, w zakresie ważnych względów rodzinnych, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 13 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...)(Dz. U. z 2015r. poz.615).

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.